

07 OCTOMBRIE

**MAKARISTIRIA
SF. CUVIOS
IOAN PUSTNICUL
SI 98 CUVIOSI
DE LA CRETA**

ATENA, 1877

Μακαριστήρια

Στάσεις α. ἤχος πλ. α. Ἦ Ζωὴ ἐν Τάφῳ.

Α νυμνολογοῦμεν, Ἰωάννη σοφέ, καὶ τιμῶμεν τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, προσκυνοῦντες τὴν εἰκόνα σου πιστῶς.

Β οηθοὺς καὶ πρέσβεις, πρὸς Θεὸν διαρχεῖς, ἔχοντες Πατέρων θεῖον χορὸν, τούτους ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς.

Γ εγηθότες δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν νῦν, Ἰωάννην τὸν παν-
ένδοξον ἀσκητὴν, καὶ τῆς Κρήτης, ἀντιλήπτορα θερμόν.

Δ εὔτε πᾶσα τάξις, ἅπαν γένος Κρητῶν, προσκυ-
νήσωμεν τὰ ἅγια λείψανα, Ἰωάννου καὶ Πατέρων τῶν
σοφῶν.

Ε ξοδίους ὕμνοις, ἐρθοδόξων πληθὺς, δεῦρο τῶν
Πατέρων μελώδησον, τῇ κοιμήσει καὶ τοῦ Θεοῦ ἀ-
σκητοῦ.

Ζ υγὸν τοῦ Κυρίου, ἄραντες οἱ σοφοί, ἐπὶ ὤμων,
εἰς τὴν Κρήτην συνέδραμον, καὶ ἐπλήρωσαν Χριστοῦ
τάς ἐντολάς.

Ἦκουσαν προθύμως, τῆς φωνῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ καταλείψαντες, οἱ Πατέρες, εὐηρέστησαν αὐτῷ.

Θείων ἰαμάτων, βλύζουσι ποταμοί, ἐκ τῆς θήκης τῶν λειψάνων σου Ἁγιε, ἐξ οὗ πίνουν οἱ τρέχοντες πιστῶς.

Ἱερέων δῖμοι, μοναστῶν ὁ χορός, ἄρχοντες Κρητῶν, καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀνυμνήσατε Πατέρας τοὺς σεπτούς.

Κρήτη χαρμοσύνης, τὴν σεπτὴν ἑορτήν, τῶν Πατέρων πανηγύριζε σήμερον, καὶ τοῦ θεοῦ Ἰωάννου τοῦ σοφοῦ.

Λύσιν τῶν σφαλμάτων, πᾶσι δὸς Ἰησοῦ, τοῖς τιμῶσι, τῶν Πατέρων τὴν κοίμησιν, καὶ τοῦ θεοῦ Ἰωάννου τοῦ σοφοῦ.

Μακαρίζομέν σε, Ἰωάννη σοφέ, καὶ τιμῶμεν τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, προσκυνοῦντες σὴν εἰκόνα εὐσεβῶς.

Νικηταὶ ὡς ὄντες, νίκην δότε ἡμῖν, κατ' ἐχθρῶν
τῶν πολεμούντων καὶ μένετε, καθ' ἡμέραν μεθ' ἡμῶν
τῶν ταπεινῶν.

Ξένον θαῦμα βλέπω, μιᾷ ὥρᾳ ὁμοῦ, πάντες οἱ
πατέρες παρέδωκαν, τὰς ψυχὰς σὺν Ἰωάννῃ τῷ κλεινῷ.

Ο τῆς Κρήτης ἅπας, ὀρθοδόξων λαός, δεῦτε καὶ
κυκλώσωμεν σήμερον, ὥσπερ τέκνα τῶν Πατέρων τὸν
χορόν.

Πύργοι θεῖοι ὄντες, ἀκλινεῖς καὶ στερροί, τῶν σκαν-
δάλων τοῦ ἐχθροῦ ἡμᾶς ῥύσασθε, ὁδηγοῦντες πρὸς
ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς.

Ρομφαίαι καὶ βέλη, κατ' ἀσάρκων ἐχθρῶν, τῶν
ἡμᾶς καταθλιβόντων τυγχάνουσι, τῶν Πατέρων ὁ πανά-
γιος χορός.

Στάσις 6'. ἡχος δ' αὐτός. ᾠδή 1. Ἄξιόν ἐστιν.

Ἄξιόν ἐστι, τοῦ δοξάζειν σε Τριάς Ἁγία, Πάτερ
Λόγε, Πνεῦμα τε Ἁγίον, ἡ δοξάσασα πατέρων τὸν
χορόν.

Ἄξιόν ἐστιν, μαχαρίζειν καὶ πιστῶς δοξάζειν, τοὺς
θεῖους πατέρας, ἐκλάμπαντες, ἐν τῇ Κρήτῃ ὡς ἀστέ-
ρας φαεινοὺς.

Βίβλον τῶν Γραφῶν, μελετήσαντες αἱ θεοφόροι,
ἔφυγον τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, καὶ προσέδραμον Χρι-
στῷ τῷ Λυτρωτῇ.

Σήμερον κομπάζει, Κυδωνία λαμπρά, ἔχουσα ἐν κόλποις τὸν θησαυρόν, τοὺς Πατέρας τοὺς ἀσκήσαντας ἐν αὐτῇ.

Τιμαλφεῖς ὡς ῥόδα, εὐωδίας μεστά, νῦν αἱ χάραι τῶν Πατέρων τυγχάνουσι, καὶ μυρίζουσι ψυχὰς τὰς τῶν πιστῶν.

Υπὲρ τῆς ἀλήκειου, καὶ ἀφθάρτου τρυφῆς, ἡγωνίσασθε ἐκ πόθου μακάριοι, διὸ ἤρασθε στεφάνους ἐκ Θεοῦ.

Φωταυγεῖς ἀστέρες, νόητοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡμᾶς καταφωτίσατε Ὅσαιο, καὶ ποιήσατε ὑμῖν συγκοινωνούς.

Χαίρετε τῆς Κρήτης, σπήλαια καὶ βουνοί, χαίρετε τὰ ὄρη καὶ φάραγγες, ἐν οἷς ἥσκησαν Πατέρες οἱ σεπτοί.

Δόξα.

Ψάλατε προθύμως, ψάλατε τῷ Θεῷ, ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ καὶ πᾶς ὁ λαός, τὴν Τριάδα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίαν.

Ω παρθενομήτορ, σὺν τῷ θείῳ χορῷ, τῶν Πατέρων Ἰωάννη τε τῷ σεπτῷ, πρεσβείαν ποιεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γένος καὶ τερπνά, ἀπηνήσασθε θεῖοι πατέρες, καὶ τῷ οὐρανῷ ἀτενίζοντες, ἀπελάβετε τὰ ἄνω ἀγαθά.

Δεῦτε οἱ ἐν γῇ, καὶ θαλάσῃ τοὺς σοφοὺς πατέρας, τοὺς ἐν Κρήτῃ πόθῳ τιμήσωμεν, καὶ τὸν μέγαν Ἰωάννην σὺν αὐτοῖς.

Εχοντες φρουρὸν, Ἰωάννην σὺν σεπτοῖς Πατράσι, δεῦτε μετὰ πόθου πάντες πιστοί, προσκυνήσωμεν τὰ λειψανα αὐτῶν.

Ζῆς ἐν οὐρανῷ, εἰ καὶ τέθνηκας, ὦ ἐρημίτα, αὔλος γὰρ ἔζης ἐπὶ τῆς γῆς· διὸ σὺν αὐλοῖς χοροβατεῖς.

Θάμβος ἦν ἰδεῖν, Ἰωάννην ἐρημοπολίτην, θάλασσαν περῶντα ὡσεὶ ξηρὰν, πίστει ἀδιστακτῶ πρὸς τὸν Θεόν.

Ιωάννη δὲ, ἀδελφέ, ἐβόων ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ θεῖοι πατέρες, μὴ δίσταζε, ἀλλὰ σύγγνωθι, καὶ δεῦρο πρὸς ἡμᾶς.

Κρήτη θαυμαστή, εὖγε τῆς καλῆς σου συνοδίας,
καὶ εὐλογημένης καὶ θαυμαστῆς, ὅτι σὲ ἡγίασε θαυ-
μαστῶς.

Λύουσι παθῶν, σαρκικῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους,
θῆκαι τῶν λειψάνων καὶ βρύουσι, νάματα ἰάσεων ψυ-
χικῶν.

Μνήσθητε ἡμῶν, τῶν ἐν Κρήτῃ εὐσεβῶς ὑμνούν-
των, καὶ ἐορταζόντων ἐκ πίστεως, τὴν σεβάσμιον πα-
νήγυριν ὑμῶν.

Νῦν περιχαρῶς, τὴν πανέορτον μνήμην τῶν θείων,
πατέρων, ὦ Κρήτῃ ἐόρταζε, χόρευε καὶ σκίρτα πνευ-
ματικῶς.

Ξένον καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον τοῦτο ὑπάρχει,
ἐν μιᾷ ῥοπῇ γὰρ ἀπέθανον, πάντες οἱ πατέρες μιᾷ
ψυχῇ.

Ορεσι πολλοῖς, διατρίβοντες, ὦ Ἰωάννη, οἱ συνασκηταί σου μιᾷ ῥοπῇ, σὺν σοὶ ἐκοιμήθησαν οἱ σεπτοί.

Πάθη χαλεπά, ἀπελαύνετε θεῖοι πατέρες, θεία μυροθήκη ὑπάρχοντες, καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος πηγή.

Ρῶσιν, τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος θεῖοι πατέρες πορίζετε, πᾶσι τοῖς εὐλαβῶς, τὴν ὑμῶν τελαούντων νῦν ἑορτήν.

Στρέψατε ἡμῶν, θεοφόροι εἰς χαρὰν τὸ πένθος, καὶ τῶν πειρασμῶν ἐκλυτρώσασθε, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν.

Τὸν θεῖον χορόν, τῶν Ἀγίων καὶ σεπτῶν πατέρων, δεῦτε οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, ὡς μεγάλους ἀντιλήπτορας ἡμῶν.

Τψωσον πιστῶν, κέρας Ἀναξ, τῶν ἀνάκτων Λόγε, ταῖς τῶν θεοφόρων δεήσεσι, καὶ κατάβαλε βαρβάρων τὴν ὄφρυν.

Φύλαξον Χριστέ, ταῖς πρεσβείαις τῶν σεπτῶν Πατέρων, ἐξ ἐχθρῶν παντοίας ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας αὐτοὺς πιστῶς.

Χόρευε λαμπρῶς, Κυδωνία ὀφθαλμούς σου δ' ἄρον, καὶ ἵδε ἐν κύκλῳ τὰ τέκνα σου, προσκυνοῦντα τοὺς πατέρας εὐλαβῶς.

Δόξα.

Ψάλατε πιστοί, τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ ἐν Τριάδι, ψάλατε προθύμως δοξάζοντες, τὸν δοξάσαντα πατέρας τοὺς σοφούς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Μήτηρ Ἀγνή, παναμώμητε εὐλογημένη, ἐκ παντοίας βλάβης καὶ ἀπειλῆς, φύλαττε ἡμᾶς τῆς τῶν ἀσεβῶν.

Στάσις γ'. Ὁχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, τῆς Κρήτης συναχθέντες, ὑμνεῖτε τοὺς πατέρας.

Βρύει ἱαμάτων, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, σορὸς αὐτῶν ἡ θεία.

Γεραίρομεν οἱ πάντες, τὰς ἁγίας χάρας, ὑμῶν θεῖαι πατέρες.

Διὰ τὴν ἀγῆρω, ζωὴν καὶ μακαρίαν, ἤρνήσασθε τὸν κόσμον.

Εχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ θάρρος, μέμνησθε τῶν σῶν δούλων.

Ζᾶλης τῶν βαρβάρων, λυτρώσατε τὴν Κρήτην, εὐχαῖς ἡμῶν ἁγίαις.

Η Κρήτη νῦν μυρίζει, τὰ μύρα τῶν λειψάνων, ὑμῶν θεῖοι πατέρες.

Θείων ἱαμάτων, κρουνοὺς αἱ θεῖαι χάραι, βλύζουσι τῶν πατέρων.

Ἰωάννη πάτερ, σὺν τοῖς συνασκηταῖς σου, πρεσβεύειν
μὴ ἐλλείπῃς.

Κυδωνία χαίροις, ἐπὶ τῇ κοιμήσει, τοῦ ἐρημοπολίτου.

Λαὸν ὀρθῶς φρονοῦντα, τῶν Κρητῶν ἐξόχως, φύλαττε
Ἰωάννη.

Μακάριον τυγχάνει, τὸ σπήλαιόν σου Πάτερ, ἐν ᾧ ἐ-
πανεπαύσω.

Νύκτα καὶ ἡμέραν, ἡμᾶς πατέρες θεῖοι, ἔχομεν πα-
ραστάτας.

Ξέγον θαῦμα βλέπω, ὑγρὰν τὸν Ἰωάννην, ὥσπερ ξη-
ρὰν περῶντα.

Ολβον μέγαν εὗρες, τῶν σεπτῶν πατέρων, τὰ λείψα-
να ᾧ Κρήτη.

Προσκυνοῦμεν πάντες, τὰς θείας ὑμῶν χάρας, πατέ-
ρες θεοφόροι.

Ρόδα τε καὶ κρῖνα, τῆς ἐρήμου ὄντα, μυρίζετε τὴν Κρήτην.

Σπήλαια τὰ θεῖα, ἅπερ ὑμεῖς ὠκεῖτε, πιστῶς νῦν προσκυνοῦμεν.

Τὰ ὄρη νῦν τῆς Κρήτης, μυρίζουσιν ὡς κρῖνα, ἐκ τῶν ὑμῶν λειψάνων.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας, τοὺς σοὺς ὧ ἐρημῖτα, καὶ τὸ Ἅγιον τέλος.

Φρουραὺς μεγάλους ἔχεις, πατέρας τοὺς ἁγίους, ἐκατόμπολις Κρήτη.

Χαίροις Ἰωάννη, ἡ Κορωνίς τῆς Κρήτης, καὶ Μοναχῶν τὸ κλέος.

Χαίρετε Πατέρες, οἱ φύλακες τῆς Κρήτης, καὶ τῶν πιστῶν προστάται.

Δόξα.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, ὦ Τριάς Ἁγία, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμόλυντε Παρθένε, σὺν τοῖς σεπταῖς Πατράσι, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει.

Ἑτέρα Μεγαλυνάρια.

Πρὸς τὴν τιμιωτέραν.

Τῶν θείων Πατέρων θεῖον βλαστόν, ἄσκητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς Κρήτης τὴν καλλονήν, τὸν θερμὸν προστάτην, τῶν ἐπικαλουμένων, τὸν μέγαν Ἰωάννην πάντες ὑμνήσωμεν.

Τοὺς ἐν Κρήτῃ λάμπαντας θαυμαστῶς, Ἁγίους Πατέρας, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί· τούτους γὰρ προστάτας ἐνθέρμους πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχομεν οἱ τιμῶντες αὐτοὺς ἐκ πίστεως.